

lige Underændringsforslag til Udvalgets Forslag, hvilke selvfølgelig vilde komme under Afstemning for de Forslag, hvortil de ere stillede. Jeg skal tillige bemærke, at jeg maa ansee de tvende under Nr. 3 og 4 stillede Underændringsforslag for at staae i en saadan Forbindelse med hinanden, at Afstemningen over det sidste af dem vil være afhængig af den Afgjørelse, der bliver det første til Deel. Jeg antager, at den ærede Landssthingsmand er enig heri (Madvig: Ja!). Jeg sætter saaledes dette Afsnit under Forhandling.

Madvig: Jeg troede, at min ærede Sidemand (Hass) først vilde tage Ordet, da hans Forslag ere af en saa indgribende Natur, men, da han ikke gjør det, skal jeg tillade mig med saa Ord at motivere de af mig stillede Underændringsforslag til Udvalgets Forslag og det ene selvstændige Forslag. Det vil sees, at Udvalget har foreslaaet, at de 4 Capitler, som ere under Behandling, skulle omflyttes og ordnes noget anderledes. Istedetsfor at der nu i Udkastet først kommer et Capitel 9, der handler om Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset, derefter et Capitel 10, om Forbrydelser mod Statens udbortes Sikkerhed og Selvstændighed, Capitel 11 om Forbrydelser mod Statsforfatningen og Capitel 12 om Forbrydelser mod fremmede, venstabelige Magter, er der foreslaaet af Udvalget, at det nuværende Capitel 10 i Udkastet skal stilles i Spidsen, og at det skal sammensmeltes med Udkastets 12te Capitel. Derefter skal følge det 11te Capitel og tilsidst det 9de Capitel. Forsaavidt nu herfor blot ligger den Tanke til Grund, at Rækken af de her omhandlede Forbrydelser skal aabnes med de Forbrydelser, der ere rettede mod Statens udbortes Sikkerhed og Selvstændighed, og at derpaa følge de, der ere rettede mod Statens Forfatning, saaledes at først derefter komme Bestemmelserne om Forbrydelser mod Kongehusets Medlemmer, er jeg ganske enig i denne Ordning, især da dertil er føiet det Forslag, at de farligste Forbrydelser mod Kongens Person, de, som udøves imod ham i hans Stilling som Regent og for at forhindre hans Regentvirksomhed, blive optagne i det Capitel, der

handler om Statens udbortes Sikkerhed og Selvstændighed; men der er to af disse foreslaaede Omflytninger, som jeg troer, ikke ere hensigtsmæssige. Uagtet det hele Spørgsmaal her kun er formelt, troer jeg dog, at den rigtige Anordning har en saadan Betydning baade for Opfattelsen af saadanne Forbrydelses Bestaaenhed og Strafftyl, og med Hensyn til en saadan Lovs æsthetiske Form, at det vel er værd at være opmærksom derpaa. Det er af Udvalget foreslaaet, at Capitlet om Forbrydelser mod fremmede, venstabeligjindede Magter skal slaes sammen med Capitlet om Forbrydelser mod Statens udbortes Sikkerhed og Selvstændighed. Denne Sammensmeltning synes jeg ikke man kan gaae ind paa. Jeg troer ikke paa nogen Maade, at de Forbrydelser, der omhandles i Udkastets 12te Capitel i §§ 90—92, rigtig kunne betegnes som Forbrydelser mod Statens Sikkerhed og Selvstændighed. Der er i Betænkningen argumenteret saaledes, at sige Forbrydelser, der ere foretagne mod en fremmed Stats Regent eller en fremmed Gesandt, medføre farlige Følger for vor egen Stat, og paa Grund deraf skulle de straffes som Forbrydelser mod Staten selv; men denne Argumentation kan jeg dog ikke lade gjælde. Det, der bestemmer den Plads, hvor Forbrydelsen skal stilles hen, og det, den skal betegnes som en Forbrydelse mod, maa være det, som det er Forbryderens Hensigt at krænke; det maa være det, hvorimod den forbryderiske Villie er rettet. Nu er det dog klart, at den, der enten foretager et meer eller mindre grovt Attentat mod en fremmed Regent i hans egen Stat eller insulterer en fremmed Gesandt, har aldeles ikke nogen Hensigt til at ville antaste vor, den danske Stat. Hans forbryderiske Villie er ikke paa nogen Maade rettet mod vor egen Stat, og hans Forbrydelse kan ikke betegnes som en Forbrydelse mod Statens Sikkerhed og Selvstændighed. Det kan være, at hans Forbrydelse indirecte kan medføre en skadelig Følge for vor egen Stat; men det kan ogsaa være Tilfældet med andre Forseelser. Det kan f. Ex. være muligt, at der dannes sig en Bandedalskøntner for at eftergjøre visse fremmede Staters Penge, og vi ere da nødt til at bestemme en Straf for dem, skjøndt deres For-